

Sommer-ju, ki je gmotno največ prispel k tej slavnosti; prišel je gospod celo sam pogledat k otrokom in imel z njimi veliko veselje ter tako pokazal, da je res prijatelj šolske mladine. Nikari naj torej ne misli g. vitez, da je naš dopis naperjen proti njemu, temuč hoče le popraviti poročilo našega hudomušnega dopisnika, ki je imel s svojim poročilom posebne nakane. — Kako hudomušen je naš dopisnik, smo razvideli tudi iz sledečega. Ker ni mogel sam skovati dopisa, ga je prosto prestavil po »Tagespošti«. Tu je bil omenjen tudi naš g. kaplan; a naš dopisnik je to izpustil. Zakaj? Zato ker »farjev ne nucamo«. G. urednik, vi še ne veste, da imamo tukaj ljudi, ki bode svet prevstvarili. »Od sedaj bo vse drugače, farji ne bodo več po svoji volji računali«, je klical ob volitvi neki tukajšnji posestnik, o katerem smo menili, da mora vendar pameten biti, ker jih ima že precej na hrbtu, ki je bil tudi volilni mož socijal-demokratske stranke, ki je pa s svojimi sodrugi vred častno pogorel. Sramotno je bilo gledati, kako so skoraj vsi pristni vaščanje volili s socijaldemokrati, ali se pa zdržali volitve. Ali to je vse že prestaro, le kaj novega. Delili bomo tudi premoženje. Čegavo? »Usmiljenih sester!« Le pamet, ljudje, pamet, pa ne poslušajte vsacega norca, ki vam kaj kvasi, tudi »Delavca« ne!

Iz Kozjega. (Odlikovanje.) Nepopisna radost je zavladala te dni po naši župniji in po vsej kozjanski dekaniji, ko se je razširila vesela vest, da je presvetli cesar odlikoval našega preč. g. kanonika Janeza Ev. Bosina z zlatim križcem za zasluge s krono. Srce nam utriplje vesolja in pero nam zastaja, poročajoč preredostno novico. Marsikatera solza srčnega veselja se je utrnila iz oces hvaležnih faranov, ko so zvedeli, da je sam presvetli cesar spoznal velike zasluge g. kanonika ter jih tako izvanredno odlikoval. O, te solze udanih faranov! Odsev so otroško udanih, hvaležnih src! Nehoté silijo mi v spomin besede pesnikove:

„Oj ti dišeča rožica,
Cvetoča v rajskem logi,
Hvaležnost tebi je ime,
Poznajo dobri te ljudje,
A nikdar ne trinogi!“

To odlikovanje je pa tudi častno za vso župnijo in dekanijo, je častno za našo lavantinsko škofijo in za ves duhovniški stan. Mi pa srčno udani kličemo gosp. kanoniku: Dal Vam ljubi Bog, da bi nosili zasluženi zlati križec s krono še mnogaja leta, enkrat pa naj Vas Križani sam, katerega križ pomeni, krona z zlato krono nebeško!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar, ki bivajo zdaj v Islu, sprejmejo te dni ljubljanskega župana, da jim poroča o zadnjem potresu. — Oni dan je imel pododsek izvrševalnega odbora državnozbornske večine sejo. Grof Dzieruszycki je izjavil, da bo večina krepko čuvala jezikovne naredbe, poljski klub pa zvesto podpiral grofa Badenija.

Češko. Hebski Nemci so ono nedeljo, ko je bila ondi velikonemska rabuka, poslali nemškemu cesarju Viljemu telegram, v katerem so se pritožili zaradi postopanja vojakov in čeških policistov ter prosili pomoči za bodočnost. Ali je svet že kje videl hujše izdajice?

Štajarsko. Minister Gautsch je zdaj zatrl slovensko gimnazijo v Celju. S tem ni pomiril Nemcev, nas Slovence pa je hučo razžalil ter zopet pokazal, kako je vlada nam Slovincem še vedno sovražna.

V Celju se bojda ustanovi šola za živinozdravnike, seveda nemška!

Koroško. Mestni zastop v Beljaku je sklenil, da od dne 1. septembra naprej ne bode več opravljal pisarij za okrajno glavarstvo. S tem posnema mesto Beljak mnoge nemške občine na Češkem.

Kranjsko. Danes teden, zjutraj ob 7. uri je bil v Ljubljani in okolici kratek, ali sila močen potres. 150 dimnikov in mnogo opeke je padlo raz strehe, več zidov je razpokalo, zlasti so zopet močno poškodovane cerkve in druga javna poslopja. Samo na zasebnih poslopih znaša škoda nad pol milijona. — V Ljubljani so krščansko-socijalni železničarji imeli dva shoda, na katerih je govoril poslanec Tusel s Solnograškega.

Primorsko. V Gorici se se vedno ni ustanovila slovenska ljudska šola, dasi je najvišje sodišče o tem že pred dvema letoma razsodilo. — Občni zbor polit. društva »Edinost« v Trstu je bil velikansko obiskan. Govorili so Spinčič, Kompare in Ivan Nabergoj, ki se je zopet prepričal, kako srčno so mu udani slovenski Tržačani.

Vnanje države.

Rim. Dne 14. julija je bil pri sv. očetu serajevski nadškof, dr. Stadler, ter jim je poročal o slovanskem bogoslužju. — Papež podarijo 10.000 lir za najboljšo podobo sv. Družine, ki se prih. leto izpostavi v Turinu na razstavi za cerkveno umetnost.

Italijansko. Državni zbor je vsled velike vročine prenehal s svojimi posvetovanji. — Na gornjem Italijanskem je poljedelski štrajk; okoli Ferrare, Padove in Cremona zahtevajo delavci večjo plačo.

Francosko. Komisija za preiskavo panamskih goljufij je sklenila, da se napoti vseh 33 članov na Angleško in zasliši tam bivajočega, v to zadevo najbolj zapletenega Kornelija Herza.

Nemško. Blizu 1000 vseučiliških profesorjev je poslalo pismeno priznanje praškim nemškim profesorjem, ki so se izrekli zoper jezikovne naredbe na Češkem in Moravskem. Kaj vendar brigajo Nemce v »rajhu« avstrijske stvari?

Rusko. Danes teden so v Sibiriji uvedli porotna sodišča. — Petrograjski mestni glavar je izdal naredbo, da delavci in delavke, imajoči 12—15 let, smejo delati na dan samo 8 ur. — Pri Sevastopolju usidrano vojno brodovje je dobilo ukaz, pripraviti vse, kar treba, da lahko v dveh urah zapusti pristanišče.

Turško. Pogajanja zaradi miru med poslaniki in turško vlado so se včeraj pretrgala za nedoločen čas, ker se Turčija noče udati zahtevam velesil. — Ker Turčija več ne pusti Perzom in Indom pokapati mrtvecev v Kerbeli, so Perzi na Turke tako razdraženi, da utegne med njimi nastati vojska.

Kreta. Sultan je Djevad-paša imenoval za poveljnika turških vojakov na Kreti. — Oni dan so v Kaneji Turki napadli kristijane, ki so dovedli živež na trg, ter jim odvzeli blago. Navstal je velik nemir. Zaprtih je bilo več oseb. Evropski admirali so sklenili, ako se to še ponovi, da odzovejo iz mesta kristijane, na mesto pa bodo dali streljati.

Za poduk in kratek čas.

Krivoprisežnik.

(Dalje.)

Klimovca se je z blagoslovljeno vodo poškopila in se je napotila k sosedu. Ko pride pred vrata, še se enkrat prekriža in brez strahu stopi v hišo in po-